

Anđelko Novaković

ZABORAV ZA SJEĆANJE

(pjesme izabrala Ana Horvat)

Ljerka Žingerlin SKAMENJENI VELOVI

Andelko Novaković / ZABORAV ZA SJEĆANJE

HRVATSKA LJUBAVNA LIRIKA u izboru Ane Horvat

nakladnik
VERGL

za nakladnika
Zvonko Novosel

urednica
Ana Horvat

2011.

Anđelko Novaković

ZABORAV ZA SJEĆANJE

(pjesme izabrala Ana Horvat)

Ljerka Žingerlin SKAMENJENI VELOVI

AHorvat
Poetry

***

VEĆ od ranoga jutra
dohvati me neki nemir,
bez povoda, onako,
iz čista mira, i ne popušta.

Odakle je došao i u moju se dušu ušuljao
- ne znam, tek slutim da
neka stara pjesma, sve dalje od ovoga jutra
sve sporije ponavlja, obnavlja požutjele riječi
o još jednoj nesretnoj ljubavi.
A ni »a« nisam rekao, ni kavu popio,
ni suzu pustio niz blijedo lice, duž llice –
s obje strane Cetine.

A more, a ne:
mora se dozivaju, dodiruju, i smrače se u lišću.

***

TIHI vjetrić vatru čuva.
U uvali nema ogledala –
Tek se čežnja s tobom skriva
iza ograda

I biva ti najmilija.

ČEŽNJA

Čežnja, ponovio sam,
Anđele, to je čežnja –
prvi led na prozoru ne skriva skitnicu.

Ne čujem ni zvijezde dok se noću
Lupaju u uvali mladih čempresa.

Ispod otvorena neba
Duša pupa kao more na rukama zore.

I samoća se udvara prvom snijegu u sutonu i
srce riše grančicu u kljunu rajске ptice
s prstenom od zlata.

A kad otkuca ponoć
ona i ja, u naselju preko Save razgovaramo danima.
Hvala Bogu, sporoglas još uvijek skriva moju sliku,
I sjenu. I ne odaje moje otajne tajne.
Čežnja sam, Anđele, to je samo malo iščeznuće -
Tajna oranica na kojoj anđeli odlažu krila.

I snijeg se topi. I ptica komadić kruha prosi.

***

NE

nikada više neću proći tvojom ulicom.
I baš me briga u kojem gradu živiš
i s kim odlaziš na poslijepodnevnu kavu.
Ako te možda slučajno i sretnem
na nekom proputovanju
između Krila i Zagreba,
između stola i zrakoplova,
ne,
neću ti reći ni »Dobar dan«.
Ni »Doviđenja«.
Šutnja
ne zna rok trajanja.

LJUBAVNA PJESMA

Ima pjesama o ljubavima
kojih nema u stihovima.

I priča, slika
bez njena lika.

I nisu za čitanja
staze tvojih čekanja.

A kad se dani
ima tajni
ko snijega
od lani.

***

OVO je more
skućeno, sniženo
Ovo je jedro
premlado, nejako
Ovo je srce ranjeno,
maleno

UZDARJE

Poželio sam kišu.
Da me nađe.

I dugu.
Na putu.

Poželio sam ljubav.
I uzdarje.
I zaborav.
Za sjećanje.

KRALJICA

Spušta se planina,
a more se skriva.

Kroz borove proviruje noć.
To je ljeto na razglednicama,
izlozi u krpama.
I plovi na najvećim valovima.

Netko je otpratio djevojku.
I vraća se
u pričama.

Kuda su iščezle.
Planina strpljivo prosipa lica,
a more se ne odziva.
Kraljica.

***

GLEDAO sam njihanje njezine kose.
I glas i ruke u trenu, izgubiše
obalu.
Tišinu
ovoga vjetra slijedila je noć.
I disala kao more.
Kao zlatni vali
u njihanju njezine kose
na posljednjoj postaji
između mora i rijeke.

***

ANTHURIUM
je cvijet
s jednom laticom.

Voli, ne voli, voli, ...

Ja ga nikada nisam vidio.
Ni u kasna proljeća.
Ni u školskim knjigama.

A htio bih ga darovati
riječi kad mjesečina zaboravi
zoru, u povratku.
Kad noć zastane
uz vatru.

Tko će prenijeti obalu?

U pepelu
tope zime,
u kući od bijela kamena
taj bešumni cvijet
sa samo jednom laticom,
uvijek veselo pucketa:
voli, ne voli, voli, ...

I rijeka se smije.
I zvijezdama se goste vragolaste ribe.

Anthurium je tvoje ime.

***

NAGNUT nad gradom
smanjujem sliku, i mirise najbliže
rijeke.

Iz dubine nerazgovjetne vode
na portalu izgažena neba,
spajam zvona i mrvice u cipelama.

Uskoro će i snijeg
otkriti brijeg,
i onaj topli dim
koji se sa suzama vraća kao
rođendan.

I tako sam,
Jedini,
mogao bih umrijeti,
nasmijan, možda i drag, blizak
duši koja me nagovara.

***

DA, možda će i nenajavljena
usmjeriti tvoja čekanja,
promijeniti brzinu kazaljki darovana sata
uspavati bol.

A možda ćeš je odbaciti već
u izlogu, u dimu
prebučna, znojna tijela,
dok krene cijelo,
u trenu.

Jer i rime se stvaraju, i ništa
ne leti brže od ovih stihova.
Ne. Nemoj ti.

I moja pjesma
treba vremena, sve dalje.
A šapat mora, zakleo sam se,
njegove poruke i želje i
njegove tajne
nikada neću odati, otkriti.

Naš dogovor čuva crna zemlja.
I ta sjajna vatra
neka se tješi zimskim
plodovima uz vatru
i kolijevku
na izvoru smrti, u ljepoti
u ovoj svetoj razlici
koja ustrajno čeka tvoje tijelo.

***

AKO bih ti napisao pismo,
noću, dok kiša umiva
nepoznate ulice
a ja ni jutarnje vlakove
ne mogu sustići,
ako bih ti pismo pisao,
noću, ovu moju pjesmu u mrvicama
dok ptice pjevaju u kletkama,
zar ne, ti bi se i nadalje čudila, i stalno
bi ponavljala: To nema smisla, to
uistinu nema smisla. I svako bi
čudo u tvom čuđenju umah utihnulo, i odlepršalo
s prvim jutrom zlim uresom pred
velikim ogledalom.

Bilješka o pjesniku

Anđelko Novaković, pjesnik, esejist, kritik, rođen je 1951. u Priku (pokraj Omiša) – umro 2003. u Zagrebu. Osnovnu školu i gimnaziju polazio u Omišu, a u Zagrebu je diplomirao na Filozofskom fakultetu.

Radio je kao stručni suradnik u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici,

a potom kao voditelj stručnih i promotivnih djelatnosti Društva hrvatskih književnika.

Pokrenuo je i bio glavni urednik časopisa Mosorska vila, glavni urednik biblioteke Perun, urednik zbornika književnih susreta, te dugogodišnji voditelj Tribine Društva hrvatskih književnika. Uredio je izabrane pjesme uglednih i prešućivanih pjesnika.

Odlikovan Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića, a posthumno mu je dodijeljena Nagrada grada Omiša za životno djelo.

Objavljena pjesnička djela:

Anđeli utihe u omjima razlike, Zagreb, 1991. i

Lada od krokanta, Zagreb, 2003.

Kazalo:

*** (VEĆ od ranoga jutra)	7
*** (TIHI vjetroć vatru čuva.)	8
ČEŽNJA	9
*** (NE)	10
LJUBAVNA PJESMA	11
*** (OVO je more)	12
UZDARJE	13
KRALJICA	14
*** (GLEDAO sam njihanje njezine kose)	15
ANTHURIUM	16
*** (NAGNUT nad gradom)	17
*** (DA, možda će i nenajavljena)	18
*** (AKO bih ti napisao pismo)	19
Bilješka o pjesniku	20

Andelko Novaković
ZABORAV ZA SJEĆANJE
(pjesme izabrala Ana Horvat)

www.pjesnici-ane-horvat.net
HRVATSKA LJUBAVNA LIRIKA

nakladnik
VERGL d.o.o.
Zagreb, Trpimirova 7

za nakladnika
Zvonko Novosel

urednica
Ana Horvat

vinjeta
Ljerka Žingerlin

tehnička podrška i oblikovanje
ArsCentar
www.arscentar.com

e-mail
anahorvat16@gmail.com

copyright ©
Ana Horvat i Ljerka Žingerlin

ISBN 978-953-7725-44-0

A Corvat
P Poetry

